

The Power of Chesed: Megillat Rut

Boaz: Leading with Chesed

אִישׁ גְּבוּר חַיִּל מִמְּשַׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וּשְׁמוֹ בְּעֹז | כִּי יוֹדַע כָּל שְׁעַר עַמִּי כִּי אִשְׁתׁ חַיִּל אֶתָּה

אמור הרבה...

	<u>מאמרי רות</u>	<u>מאמרי בועז</u>
	(טז) ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמך עמי ואלהיך אלהי. (יז) באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יי לי וכה יוסיף כי המות יפריד ביני ובינך.	
	(ב) ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבילים אחר אשר אמצא חן בעיניו	
The harvesters	ויאמר לקוצרים יי עמכם	
The overseer	(ה) ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת.	
Ruth	(י) ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להפירני ואנכי נכריה. (יג) ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך.	(ח) ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערת. (ט) עיניך בשדה אשר יקצרו והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הפלים ושתית מאשר ישאבון הנערים. (יא) ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום. (יב) ישלם יי פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יי אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו. (יד) ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ
	(כא) ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם פלו את כל הקציר אשר לי.	
	(ה) ותאמר אליה כל אשר תאמרי [אלי] אעשה.	
	ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה.	(ט) ויאמר מי את
		(י) ויאמר ברוכה את ליי בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר. (יא) ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת

	חיל את. (יב) ועתה כי אמנם כי (אם) גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני. (יג) ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך ויגאלתיך אנכי חי יישיבך עד הבקר. ויאמר אל יודע כי באה האשה הגר. (טו) ויאמר הבי המטפחת אשר עליו ואחזי בה ותאחז בה	
Ploni Almoni	ויאמר סורה שבה פה פלני אלמני	
The judges	ויאמר שבו פה	
	(ג) ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב. (ד) ואני אמרתי אגלה אונד לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי [ואדעה] (ואדע) כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך (ה) ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת [קניתי] (קניתי) להקים שם המת על נחלתו.	
The entire assembly	(ט) ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלון מיד נעמי. (י) וגם את רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יפרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום.	

Uplifting with Speech

ויאמר 4 And, behold, Boaz came from Beth-lehem, and said unto the reapers: 'The LORD be with you.' And they answered him: 'The LORD bless thee.'

מדרש רות רבה ד:ד

והנה בעז בא מבית לחם – רבי תנחומא בשם רבנן אמר, שלשה דברים גזרו בית דין של מטה והסכימו עמהם בית דין של מעלה, ואלו הן: לשאל שלום בשם, ומגלת אסתר, ומעשרות. שאילת שלום מנין, שנאמר (ירמיהו כ"ג: כ"ז): החשבים להשפיע את עמי שמי, אימתי חשבו בימי עתלחהו. ורבנן אמרו בימי חנניה מישאל ועזריה. רבי חנניה בשם רבי יהודה ברבי סימון בימי מרדכי ואסתר, ועמד בעז ובית דינו והתקינו לשאל שלום בשם, שנאמר: והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים ה' עמכם. וכן המלאך אומר לגדעון (שופטים ו': י"ב): ה' עמך גבור החיל.

Working with Community

א ובעז עלה השער, וישב שם, והנה הגאל עבר אשר דבר-בעז, ויאמר סורה שבה-פה פלני אלמני; ויסר, וישב.	1 Now Boaz went up to the gate, and sat him down there; and, behold, the near kinsman of whom Boaz spoke came by; unto whom he said: 'Ho, such a one! Turn aside, sit down here.' And he turned aside, and sat down.
ב ויקח עשרה אנשים, מזקני העיר— ויאמר שבו-פה; וישבו.	2 And he took ten men of the elders of the city, and said: 'Sit ye down here.' And they sat down.

ג ויאמר, לגאל, חלקת השדה, אשר לאחינו לאלימלך: מכרה נעמי, השבה משדה מואב.	3 And he said unto the near kinsman: 'Naomi, that is come back out of the field of Moab, selleth the parcel of land, which was our brother Elimelech's;
ד ואני אמרתי אלה אונד לאמר, קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי—אם-תגאל גאל, ואם-לא יגאל הגידה לי ואדע (ואדעה) כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך; ויאמר, אנכי אגאל.	4 and I thought to disclose it unto thee, saying: Buy it before them that sit here, and before the elders of my people. If thou wilt redeem it, redeem it; but if it will not be redeemed, then tell me, that I may know; for there is none to redeem it beside thee; and I am after thee.' And he said: 'I will redeem it.'
ה ויאמר בעז, ביום-קנותך השדה מיד נעמי; ומאת רות המואבית אשת-המת, קניתי (קניתי)—להקים שם-המת, על-נחלתו.	5 Then said Boaz: 'What day thou buyest the field of the hand of Naomi—hast thou also bought of Ruth the Moabites, the wife of the dead, to raise up the name of the dead upon his inheritance?'
ו ויאמר הגאל, לא אוכל לגאול- (לגאל-) לי—פן-אשחית, את-נחלתי; גאל-לך אתה את-גאלתי, כי לא-אוכל לגאל.	6 And the near kinsman said: 'I cannot redeem it for myself, lest I mar mine own inheritance; take thou my right of redemption on thee; for I cannot redeem it.'--
ז וזאת לפנים בישראל על-הגאלה ועל-התמורה, לקיים כל-דבר, שלף איש נעלו, ונתן לרעהו; וזאת התעודה, בישראל.	7 Now this was the custom in former time in Israel concerning redeeming and concerning exchanging, to confirm all things: a man drew off his shoe, and gave it to his neighbour; and this was the attestation in Israel.--
ח ויאמר הגאל לבעז, קנה-לך; וישלף, נעלו.	8 So the near kinsman said unto Boaz: 'Buy it for thyself.' And he drew off his shoe.
ט ויאמר בעז לזקנים וכל-העם, עדים אתם היום, כי קניתי את-כל-אשר לאלימלך, ואת כל-אשר לכליון ומחלון—מיד, נעמי.	9 And Boaz said unto the elders, and unto all the people: 'Ye are witnesses this day, that I have bought all that was Elimelech's, and all that was Chilion's and Mahlon's, of the hand of Naomi.
י וגם את-רות המואבית אשת מחלון קניתי לי לאשה, להקים שם-המת על-נחלתו, ולא-יפרת שם-המת מעם אחיו, ומשער מקומו: עדים אתם, היום.	10 Moreover Ruth the Moabites, the wife of Mahlon, have I acquired to be my wife, to raise up the name of the dead upon his inheritance, that the name of the dead be not cut off from among his brethren, and from the gate of his place; ye are witnesses this day.'
יא ויאמרו כל-העם אשר-בשער, והזקנים—עדים; ותן יהוה את-האשה הבאה אל-ביתך, כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את-בית ישראל, ועשה-חיל באפרתה, וקרא-שם בבית לחם.	11 And all the people that were in the gate, and the elders, said: 'We are witnesses. The LORD make the woman that is come into thy house like Rachel and like Leah, which two did build the house of Israel; and do thou worthily in Ephrath, and be famous in Beth-lehem;

Talk... but Action?

גליני הלילה, והיה בבקר אם-יגאלך טוב יגאל, ואם-לא חפץ לגאלך וגאלתיך אנכי, חי-יהוה; שכבי, עד-הבקר.	13 Tarry this night, and it shall be in the morning, that if he will perform unto thee the part of a kinsman, well; let him do the kinsman's part; but if he be not willing to do the part of a kinsman to thee, then will I do the part of a kinsman to thee, as the LORD liveth; lie down until the morning.'
חי י"י – חמרה לו צדברים אתה מוֹיִחִינִי, קפץ ונשבע לה שאינו מוֹיִחִיָה צדברים.	

בועז לרות	רות לנעמי
ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקיני עם נערתי. (ט) עיניך בשדה אשר יקצרו והלקת אחריהן הלוא צייתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלקת אל הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים.	(יד) ותשנה קולו ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה. (טז) ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמו עמי ואלהיך אלהי. (יז) באשר תמותי אמות ושם אקבר כה עשה יי' לי וכה יוסיף כי המות יפריד ביני ובינך.
כא ותאמר, רות המואביה: גם כן-אמר אלי, עם-הנערים אשר-לי תדבקיני, עד אם-כלו, את כל-הקציר אשר-לי.	21 And Ruth the Moabitess said: 'Yea, he said unto me: Thou shalt keep fast by my young men, until they have ended all my harvest.'
כב ותאמר נעמי, אל-רות בלתה: טוב בתי, כי תצאי עם-נערותיו, ולא יפגעו-בך, בשדה אחר.	22 And Naomi said unto Ruth her daughter-in-law: 'It is good, my daughter, that thou go out with his maidens, and that thou be not met in any other field.'
כג ותדבק בנערות בעז, ללקט—עד-כלות קציר-השערים, וקציר החטים; ותשב, את-חמותה.	23 So she kept fast by the maidens of Boaz to glean unto the end of barley harvest and of wheat harvest; and she dwelt with her mother-in-law.

בועז לרות	רות לנעמי
(יא) ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את. (יב) ועתה כי אמנם כי (אם) גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני. (יג) ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יי' שכבי עד הבקר.	ותאמר אליה כל אשר תאמרי [אלי] אעשה.
יח ותאמר, שבי בתי, עד אשר תדעין, איך יפל דבר: כי לא ישקט האיש, כן-אם-כלה הדבר היום.	18 Then said she: 'Sit still, my daughter, until thou know how the matter will fall; for the man will not rest, until he have finished the thing this day.'
א ובעז עלה השער, וישב שם, והנה הגאל עבר אשר דבר-בעז, ויאמר סוהר שבה-פה פלני אלמני; ויסר, וישב.	1 Now Boaz went up to the gate, and sat him down there; and, behold, the near kinsman of whom Boaz spoke came by; unto whom he said: 'Ho, such a one! Turn aside, sit down here.' And he turned aside, and sat down.
ב ויקח עשרה אנשים, מזקני העיר—ויאמר שבו-פה; וישבו.	2 And he took ten men of the elders of the city, and said: 'Sit ye down here.' And they sat down.

והוי מקבל את כל אדם בסבר פנים יפות

כב ותשב נעמי, ורות המואביה בלתה עמה, השבה, משדי מואב; והמה, באו בית לחם, בתחלת, קציר שערים.	22 So Naomi returned, and Ruth the Moabitess, her daughter-in-law, with her, who returned out of the field of Moab--and they came to Beth-lehem in the beginning of barley harvest.
א ונעמי מידע (מודע) לאישה, איש	1 And Naomi had a kinsman of her husband's, a mighty man

גבור חיל--ממשפחת, אלימלך: ושמו, בעז.
of valour, of the family of Elimelech, and his name was Boaz.

ב ותאמר רות המואביה אל-נעמי, אלכה-נא השדה ואלקטה בשבלים-- אחר, אשר אמצא-חו בעיניו; ותאמר לה, לכי בתי.
2 And Ruth the Moabitess said unto Naomi: 'Let me now go to the field, and glean among the ears of corn after him in whose sight I shall find favour.' And she said unto her: 'Go, my daughter.'

ג ותלך ותבוא ותלקט בשדה, אחרי הקוצרים; ויקר מקרה--חלקת השדה לבעז, אשר ממשפחת אלימלך.
3 And she went, and came and gleaned in the field after the reapers; and her hap was to light on the portion of the field belonging unto Boaz, who was of the family of Elimelech.

ד והנה-בעז, בא מבית לחם, ויאמר לקוצרים, יהוה עמכם; ויאמרו לו, יברכה יהוה.
4 And, behold, Boaz came from Beth-lehem, and said unto the reapers: 'The LORD be with you.' And they answered him: 'The LORD bless thee.'

ה ויאמר בעז לנער, הנצב על-הקוצרים: למי, הנערה הזאת?
5 Then said Boaz unto his servant that was set over the reapers: 'Whose damsel is this?'

ו ויען, הנער הנצב על-הקוצרים-- ויאמר: נערה מואביה היא, השבה עם-נעמי משדי מואב.
6 And the servant that was set over the reapers answered and said: 'It is a Moabitish damsel that came back with Naomi out of the field of Moab;

ז ותאמר, אלקטה-נא ואספתי בעמרים, אחרי, הקוצרים; ותבוא ותעמוד, מאז הבקר ועד-עתה--זה שבתה הבית, מעט.
7 and she said: Let me glean, I pray you, and gather after the reapers among the sheaves; so she came, and hath continued even from the morning until now, save that she tarried a little in the house.'

ח ויאמר בעז אל-רות הלוא שמעת בתי, אל-תלכי ללקט בשדה אחר, וגם לא תעבורי, מזה; וכה תדבקין, עם-נערת.
8 Then said Boaz unto Ruth: 'Hearest thou not, my daughter? Go not to glean in another field, neither pass from hence, but abide here fast by my maidens.

ט עיניך בשדה אשר-קצרו, והלכת אחריהן--הלוא צויתי את-הנערים, לבלתי נגעך; וצמת, והלכת אל-הפלים, ושתי, מאשר ישאבו הנערים.
9 Let thine eyes be on the field that they do reap, and go thou after them; have I not charged the young men that they shall not touch thee? and when thou art athirst, go unto the vessels, and drink of that which the young men have drawn.'

י ותפל, על-פניה, ותשתחו, ארצה; ותאמר אליו, מדוע מצאתי חו בעיניך להפירני--ואנכי, נכריה.
10 Then she fell on her face, and bowed down to the ground, and said unto him: 'Why have I found favour in thy sight, that thou shouldest take cognizance of me, seeing I am a foreigner?'

יא ויען בעז, ויאמר לה--הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך, אחרי מות אישך; ותעזבי אביך ואמך, וארץ מולדתך, ותלכי, אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום.
11 And Boaz answered and said unto her: 'It hath fully been told me, all that thou hast done unto thy mother-in-law since the death of thy husband; and how thou hast left thy father and thy mother, and the land of thy nativity, and art come unto a people that thou knewest not heretofore.

יב ישלם יהוה, פועלך; ותהי משכרתך שלמה, מעם יהוה אלהי ישראל, אשר-באת, לחסות תחת-כנפיו.
12 The LORD recompense thy work, and be thy reward complete from the LORD, the God of Israel, under whose wings thou art come to take refuge.'

יג ותאמר אמצא-חו בעיניך אדני, כי נחמתני, וכי דברת, על-לב שפחתיך; ואנכי לא אהיה, כאחת שפחתיך.
13 Then she said: 'Let me find favour in thy sight, my LORD; for that thou hast comforted me, and for that thou hast spoken to the heart of thy handmaid, though I be not as one of thy handmaidens.'

יד ויאמר לה בעז לעת האכל, גשי הלם
14 And Boaz said unto her at meal-time: 'Come hither, and

וְאָכַלְתָּ מִן-הַלֶּחֶם, וְטָבַלְתָּ פִּתְךָ, בַּחֶמֶץ; וְתֵשֵׁב, מִצַּד הַקְּצָרִים, וַיִּצְבֹּט-לָהּ קָלִי, וְתֹאכַל וְתִשְׂבַּע וְתֵתֵר. טו וַתִּקֶּם, לְלֶקֶט; וַיֵּצֵא בָּעוֹ אֶת-נַעֲרָיו לְאֹמֶר, גַּם בֵּין הָעִמָּרִים תִּלְקֹט--וְלֹא תִכְלִימוּהָ. טז וְגַם שַׁל-תִּשְׁלֹו לָהּ, מִן-הָאֲבָתִים; וְעֲזַבְתֶּם וְלִקְטָהּ, וְלֹא תִגְעְרוּ-בָּהּ.	eat of the bread, and dip thy morsel in the vinegar.' And she sat beside the reapers; and they reached her parched corn, and she did eat and was satisfied, and left thereof. 15 And when she was risen up to glean, Boaz commanded his young men, saying: 'Let her glean even among the sheaves, and put her not to shame. 16 And also pull out some for her of purpose from the bundles, and leave it, and let her glean, and rebuke her not.'

רות לבועז בפרק ג' וַתֹּאמֶר אֲנֹכִי רֹוֹת וּפְרִשְׁתָּ כְּנָפֶךָ עַל אֲמֹתֶךָ כִּי גֹאֵל אָתָּה.	רות לבועז בפרק ב' מִדֹּוֹעַ מִצְּאֵתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ לְהַפִּירְנִי וְאֲנֹכִי נְכָרִיָּהּ.

א וַתֹּאמֶר לָהּ, נָעַמִי חֲמוּתָהּ: בְּתִי, הֲלֹא אֲבָקֹשׁ-לָךְ מְנוּחַ אֲשֶׁר יִיטֵב-לָךְ. ב וְעַתָּה, הֲלֹא בָּעוֹ מִדַּעַתְנוּ, אֲשֶׁר הָיִיתָ, אֶת-נַעֲרוֹתַי; הִנֵּה-הוּא, זָרָה אֶת-גֶּרְוֹן הַשְּׁעָרִים--הַלְּלִיָּהּ. ג וַרְחֲצֵת וְסַכֵּת, וְשִׁמְתָּ שְׂמֹלֶתְךָ (שְׂמֹלֶתֶיךָ) עָלֶיךָ--וַיִּרְדְּתִי (וַיִּנְרְדְּתִי) הַגֶּרְוֹן; אַל-תִּתְּדָעִי לְאִישׁ, עַד פְּלוֹתוֹ לְאָכַל וּלְשָׂתוֹת. ד וַיְהִי בְשֹׁכְבוֹ, וַיִּדְעַת אֶת-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב-שָׁם, וּבָאת וְגִלִּית מַרְגְּלֹתַי, וּשְׂכַבְתִּי (וּשְׁכַבְתִּי); וְהוּא יִגִּיד לָךְ, אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין. ה וַתֹּאמֶר, אֵלַיָּהּ: כֹּל אֲשֶׁר-תֹּאמְרִי (אֵלַי), אֲעֲשֶׂה. ו וַתֵּרֶד, הַגֶּרְוֹן; וַתַּעַשׂ, כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ חֲמוּתָהּ. ז וַיֹּאכַל בָּעוֹ וַיִּשְׂתֵּי, וַיִּיטֵב לְבוֹ, וַיִּבֵּא, לְשֹׁכֵב בְּקִצֵּה הָעֵרְמָה; וַתֵּבֵא בִלְטָהּ, וַתִּגַּל מַרְגְּלֹתַי וַתִּשְׁכַּב. ח וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה, וַיִּחְרַד הָאִישׁ, וַיִּלְפַּת; וְהִנֵּה אִשָּׁה, שְׂכַבְתָּ מַרְגְּלֹתַי. ט וַיֹּאמֶר, מִי-אַתָּה; וַתֹּאמֶר, אֲנֹכִי רֹוֹת אֲמֹתֶךָ, וּפְרִשְׁתָּ כְּנָפֶךָ עַל-אֲמֹתֶךָ, כִּי גֹאֵל אָתָּה. י וַיֹּאמֶר, בְּרוּכָה אַתָּה לַיהוָה בְּתִי--הַיְטִבְתָּ חֲסִדְךָ הָאֲחֵרוֹן, מִן-הָרִאשׁוֹן: לְבִלְתִּי-לָקֵת, אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים--אִם-דָּל, וְאִם-עָשִׁיר.	1 And Naomi her mother-in-law said unto her: 'My daughter, shall I not seek rest for thee, that it may be well with thee? 2 And now is there not Boaz our kinsman, with whose maidens thou wast? Behold, he winnoweth barley to-night in the threshing-floor. 3 Wash thyself therefore, and anoint thee, and put thy raiment upon thee, and get thee down to the threshing-floor; but make not thyself known unto the man, until he shall have done eating and drinking. 4 And it shall be, when he lieth down, that thou shalt mark the place where he shall lie, and thou shalt go in, and uncover his feet, and lay thee down; and he will tell thee what thou shalt do.' 5 And she said unto her: 'All that thou sayest unto me I will do.' 6 And she went down unto the threshing-floor, and did according to all that her mother-in-law bade her. 7 And when Boaz had eaten and drunk, and his heart was merry, he went to lie down at the end of the heap of corn; and she came softly, and uncovered his feet, and laid her down. 8 And it came to pass at midnight, that the man was startled, and turned himself; and, behold, a woman lay at his feet. 9 And he said: 'Who art thou?' And she answered: 'I am Ruth thine handmaid; spread therefore thy skirt over thy handmaid; for thou art a near kinsman.' 10 And he said: 'Blessed be thou of the LORD, my daughter; thou hast shown more kindness in the end than at the beginning, inasmuch as thou didst not follow the young men, whether poor or rich.

בראשית יט

- לג** ותשקין את-אביהו יין, בלילה הוא; ותבא הבכירה ותשכב את-אביה, ולא-ידע בשכבה ובקומה. **33** And they made their father drink wine that night. And the first-born went in, and lay with her father; and he knew not when she lay down, nor when she arose.
- לד** ויהי, ממחרת, ותאמר הבכירה אל-הצעירה, הן-שכבתי אמש את-אבי; נשקנו יין גם-הלילה, ובאי שכבי עמו, ונחיה מאבינו, זרע. **34** And it came to pass on the morrow, that the first-born said unto the younger: 'Behold, I lay yesternight with my father. Let us make him drink wine this night also; and go thou in, and lie with him, that we may preserve seed of our father.'
- לה** ותשקין גם בלילה ההוא, את-אביהן--יין; ותקם הצעירה ותשכב עמו, ולא-ידע בשכבה ובקומה. **35** And they made their father drink wine that night also. And the younger arose, and lay with him; and he knew not when she lay down, nor when she arose.

בראשית לח

- טו** ויראה יהודה, ויחשבה לזונה: כי כסתה, פניה. **15** When Judah saw her, he thought her to be a harlot; for she had covered her face.
- טז** ויט אליה אל-הדרך, ויאמר הבה-נא אבוא אליך, כי לא ידע, כי כלתו הוא; ותאמר, מה-תתן-לי, כי תבוא, אלי. **16** And he turned unto her by the way, and said: 'Come, I pray thee, let me come in unto thee'; for he knew not that she was his daughter-in-law. And she said: 'What wilt thou give me, that thou mayest come in unto me?'
- יז** ויאמר, אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן; ותאמר, אם-תתן ערבון עד שלחך. **17** And he said: 'I will send thee a kid of the goats from the flock.' And she said: 'Wilt thou give me a pledge, till thou send it?'
- יח** ויאמר, מה הערבון אשר אתן-לך, ותאמר חתמך ופיתילך, ומטף אשר בידך; ויתן-לה ויבא אליה, ויתר לו. **18** And he said: 'What pledge shall I give thee?' And she said: 'Thy signet and thy cord, and thy staff that is in thy hand.' And he gave them to her, and came in unto her, and she conceived by him.
- יט** ותקם ותלך, ותסר צעיפה מעליה; ותלבש, בגדי אלמנותה. **19** And she arose, and went away, and put off her veil from her, and put on the garments of her widowhood.
- כ** וישלח יהודה את-גדי העזים, ביד רעהו העדלמי, לקחת הערבון, מיד האשה; ולא, מצאה. **20** And Judah sent the kid of the goats by the hand of his friend the Adullamite, to receive the pledge from the woman's hand; but he found her not.
- כא** וישאל את-אנשי מקמה, לאמר, אינה הקדשה הוא בעיניכם, על-הדרך; ויאמרו, לא-היתה בזה קדשה. **21** Then he asked the men of her place, saying: 'Where is the harlot, that was at Enaim by the wayside?' And they said: 'There hath been no harlot here.'
- כב** וישב, אל-יהודה, ויאמר, לא מצאתיה; וגם אנשי המקום אמרו, לא-היתה בזה קדשה. **22** And he returned to Judah, and said: 'I have not found her; and also the men of the place said: There hath been no harlot here.'

סנהדרין יט:

אמר רבי יוחנן: תוקפו של יוסף - ענוותנותו של בועז, תוקפו של בועז - ענוותנותו של פלטי בן ליש. תוקפו של יוסף ענוותנותו של בועז - דכתיב "ויהי בחצי לילה ויחרד האיש וילפת". מאי וילפת? אמר רב שנעשה בשרו כראשי לפתות.

ויקרא רבה פרשת אחרי מות פרשה כג

[יא] אמר ר' יוסי שלשה הן שתקפו יצרן עליהן ונשבעו לו, יוסף דוד ובוועז.

ר' יודן אמ' כל אותו הלילה היה יצרו הרע מצערו ומפתו בדברים ואומר לו את פנוי והיא פנויה, אתה מבקש אשה והיא מבקשת איש, עמוד ובוועלה ותיקנה לך בבעילה. ליצרו הרע נשבע חי יי, ולאשה אמ' שכבי עד הבקר.

בראשית לז

26 And Judah said unto his brethren: 'What profit is it if we slay our brother and conceal his blood? **כו** וַיֹּאמֶר יְהוּדָה, אֶל-אֶחָיו : מַה-בְּצַע, כִּי נַהַרְג אֶת-אֶחָינוּ, וְכִסִּינוּ, אֶת-דָּמוֹ.

27 Come, and let us sell him to the Ishmaelites, and let not our hand be upon him; for he is our brother, our flesh.' And his brethren hearkened unto him. **כז** לָכוּ וְנִמְכְּרֵנוּ לְיִשְׁמָעֵאלִים, וְיָדְנוּ אֶל-תְּהֵי-בוֹ, כִּי-אֶחָינוּ בְּשָׂרֵנוּ, הוּא; וַיִּשְׁמְעוּ, אֶחָיו.

32 and they sent the coat of many colours, and they brought it to their father; and said: 'This have we found. Know now whether it is thy son's coat or not.' **לב** וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-כְּתֹנֶת הַפְּסִיסִים, וַיָּבִיאוּ אֶל-אָבִיהֶם, וַיֹּאמְרוּ, זֹאת מִצְאָנוּ: הַכֶּר-נָא, הַכְּתֹנֶת בְּנֶךָ הוּא--אִם-לֹא.

בראשית לח

26 And Judah acknowledged them, and said: 'She is more righteous than I; forasmuch as I gave her not to Shelah my son.' And he knew her again no more. **כו** וַיִּכְּר יְהוּדָה, וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמֶּנִּי, כִּי-עַל-כֵּן לֹא-נָתַתִּיהָ, לְשֵׁלָה בְּנִי; וְלֹא-יָסַף עוֹד, לְדַעְתָּהּ.

11 And all the people that were in the gate, and the elders, said: 'We are witnesses. The LORD make the woman that is come into thy house like Rachel and like Leah, which two did build the house of Israel; and do thou worthily in Ephrath, and be famous in Beth-lehem; **יא** וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעָם אֲשֶׁר-בַּשַּׁעַר, וְהַזְקֵנִים--עַדִּים; וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת-הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל-בֵּיתְךָ, כְּרָחֵל וְכִלְיָהָ אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת-בַּיִת יִשְׂרָאֵל, וַעֲשֵׂה-חַיִּל בְּאֶפְרַתָּה, וּקְרָא-שֵׁם בְּבֵית לְחָם. **12** and let thy house be like the house of Perez, whom Tamar bore unto Judah, of the seed which the LORD shall give thee of this young woman.' **יב** וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פְּרֵץ, אֲשֶׁר-יָלְדָה תָמָר לַיהוּדָה--מִן-הַזֶּרַע, אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לְךָ, מִן-הַנְּעָרָה, הַזֹּאת.

שופטים פרק א

1 And it came to pass after the death of Joshua, that the children of Israel asked the LORD, saying: 'Who shall go up for us first against the Canaanites, to fight against them?' **א** וַיְהִי, אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ, וַיִּשְׁאַלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בַּיהוָה לֵאמֹר: מִי יַעֲלֶה-לָנוּ אֶל-הַכְּנַעֲנִי בְּתַחֲלָה, לְהִלָּחֵם בּוֹ.

2 And LORD said: 'Judah shall go up; behold, I have delivered the land into his hand.' **ב** וַיֹּאמֶר יְהוָה, יְהוּדָה יַעֲלֶה: הִנֵּה נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ, בְּיָדוֹ.

3 And Judah said unto Simeon his brother: 'Come up with me into my lot, that we may fight against the Canaanites; and I likewise will go with thee into thy lot.' So Simeon went with him. **ג** וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְשִׁמְעוֹן אֶחָיו עֲלֵה אִתִּי בְּגִרְלִי, וְנִלְחַמָּה בְּכַנְעֲנִי, וְהִלְכְתִּי גַם-אִנִּי אִתְּךָ, בְּגוֹרְלְךָ; וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ, שִׁמְעוֹן.

שופטים פרק כ

18 And the children of Israel arose, and went up to Beth-el, and asked counsel of God; and they said: 'Who shall go up for us first to battle against the children of Benjamin?' And the LORD said: 'Judah first.' **יח** וַיִּקְמוּ וַיַּעֲלוּ בֵית-אֵל, וַיִּשְׁאַלוּ בְּאֱלֹהִים, וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִי יַעֲלֶה-לָנוּ בְּתַחֲלָה לְמִלְחָמָה עִם-בְּנֵי בִנְיָמִן; וַיֹּאמֶר יְהוָה, יְהוּדָה בְּתַחֲלָה.

- 9** Then the Philistines went up, and pitched in Judah, and spread themselves against Lehi.
ט וַיַּעֲלוּ פְּלִשְׁתִּים, וַיַּחֲנוּ בִיהוּדָה; וַיִּנְטְשׂוּ, בְּלַחֲי.
- 10** And the men of Judah said: 'Why are ye come up against us?' And they said: 'To bind Samson are we come up, to do to him as he hath done to us.'
י וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יְהוּדָה, לָמָּה עָלִיתָ עָלֵינוּ; וַיֹּאמְרוּ, לְאַסּוֹר אֶת-שֹׁמְשׁוֹן עָלֵינוּ, לַעֲשׂוֹת לוֹ, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ.
- 11** Then three thousand men of Judah went down to the cleft of the rock of Etam, and said to Samson: 'Knowest thou not that the Philistines are rulers over us? what then is this that thou hast done unto us?' And he said unto them: 'As they did unto me, so have I done unto them.'
יא וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשֶׁת אַלְפִים אִישׁ מִיהוּדָה, אֶל-סַעֲיַף סַלַע עֵיטָם, וַיֹּאמְרוּ לְשֹׁמְשׁוֹן הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי-מְשָׁלִים בָּנוּ פְּלִשְׁתִּים, וַיִּמָּה-זֹאת עָשִׂיתָ לָנוּ; וַיֹּאמֶר לָהֶם--כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי, כֹּן עָשִׂיתִי לָהֶם.
- 12** And they said unto him: 'We are come down to bind thee, that we may deliver thee into the hand of the Philistines.' And Samson said unto them: 'Swear unto me, that ye will not fall upon me yourselves.'
יב וַיֹּאמְרוּ לוֹ לְאַסּוֹרָךְ יֵרְדְנוּ, לְתַתֶּךָ בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים; וַיֹּאמֶר לָהֶם, שֹׁמְשׁוֹן, הֲשִׁבְעוּ לִי, פֶּן-תִּפְגְּעוּן בִּי אַתֶּם.
- 13** And they spoke unto him, saying: 'No; but we will bind thee fast, and deliver thee into their hand; but surely we will not kill thee.' And they bound him with two new ropes, and brought him up from the rock.
יג וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֵאמֹר, לֹא כִי-אֶסֶר נֶאֱסַרְךָ וְנִתְנוּךָ בְיָדָם, וְהַמַּת, לֹא נִמְיָדְךָ; וַיֹּאסְרֵהוּ, בְּשָׁנִים עֲבֹתִים חֲדָשִׁים, וַיַּעֲלוּהוּ, מִן-הַסַּלַע.

- 7** And there was a young man out of Beth-lehem in Judah--in the family of Judah--who was a Levite, and he sojourned there.
ז וַיְהִי-נָעַר, מִבֵּית לָחֵם יְהוּדָה, מִמִּשְׁפַּחַת, יְהוּדָה; וְהוּא לֵוִי, וְהוּא גֵר-שָׁם.
- 8** And the man departed out of the city, out of Beth-lehem in Judah, to sojourn where he could find a place; and he came to the hill-country of Ephraim to the house of Micah, as he journeyed.
ח וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ מִהָעִיר, מִבֵּית לָחֵם יְהוּדָה, לְגוֹר, בְּאֶשֶׁר יִמְצָא; וַיָּבֹא הֵרָא אֶפְרַיִם עַד-בֵּית מִיכָה, לַעֲשׂוֹת דְּרָכּוֹ.
- 9** And Micah said unto him: 'Whence comest thou?' And he said unto him: 'I am a Levite of Beth-lehem in Judah, and I go to sojourn where I may find a place.'
ט וַיֹּאמֶר-לוֹ מִיכָה, מֵאֵינן תָּבוֹא; וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵוִי אֲנֹכִי, מִבֵּית לָחֵם יְהוּדָה, וְאֲנֹכִי הֹלֵךְ, לְגוֹר בְּאֶשֶׁר אִמְצָא.

- 18** Now these are the generations of Perez: Perez begot Hezron;
יח וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ, פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת-חֶצְרוֹן.
- 19** and Hezron begot Ram, and Ram begot Amminadab;
יט וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת-רָם, וְרָם הוֹלִיד אֶת-עַמִּינָדָב.
- 20** and Amminadab begot Nahshon, and Nahshon begot Salmon;
כ וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשׁוֹן, וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת-שַׁלְמוֹן.
- 21** and Salmon begot Boaz, and Boaz begot Obed;
כא וְשַׁלְמוֹן הוֹלִיד אֶת-בֹּעַז, וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת-עוֹבֵד.
- 22** and Obed begot Jesse, and Jesse begot David. {P}
כב וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יֵשׁוּעַ, וְיֵשׁוּעַ הוֹלִיד אֶת-דָּוִד.

רמב"ם הלכות מלכים ב:ו

כְּדָרָךְ שֶׁחֶלֶק לוֹ הַכְּתוּב הַכְּבוֹד הַגָּדוֹל. וְחַיֵּב הַכֹּל בְּכְבוֹדוֹ. כִּי צָנְהוּ לְהִיּוֹת לְבוֹ בְּקִרְבוֹ שֶׁפֶל וְחָלַל שֶׁנֶּאֱמַר (תהילים קט כב) "וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי". וְלֹא יִנְהַג גְּסוּת לֵב בְּיִשְׂרָאֵל יְתֵר מִדְּאֵי שֶׁנֶּאֱמַר (דברים יז כ) "לִבְלֹתִי רוּם לִבְבוֹ מֵאֲחִיו". וַיְהִי חוּנוֹ וּמְרַחֵם לְקִטְנִים וְגִדּוּלִים. וַיֵּצֵא וַיָּבֹא בְּהַפְצִיָּהֶם וּבִטּוֹבָתָם. וַיַּחֲוֶס עַל כְּבוֹד קֶטָן שֶׁבְּקִטְנִים. וְכִשְׁמִדְּבַר אֵל כָּל הַקְּהָל בְּלִשׁוֹן רַבִּים יְדַבֵּר רַכּוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר (דברי הימים א כח ב) "שִׁמְעוּנִי אֲחִי וְעַמִּי". וְאוֹמֵר (מלכים א יב ז) "אִם הָיִים תִּהְיֶה עֲבָד לְעַם הַזֶּה" וְגו'. לְעוֹלָם יִתְנַהֵג בְּעֲנֻה יְתָרָה. אֵין לָנוּ גְדוֹל מִמֶּשֶׁה רַבְּנֵנוּ וְהוּא אוֹמֵר (שמות טז ח) "וַנַּחֲנוּ מָה לֹא עָלִינוּ תִלְזַתִּיכֶם". וַיִּסְבַּל טְרַחֵם וּמִשְׁאַם וּתְלוּנוֹתָם וְקִצְפָם כַּאֲשֶׁר יֵשׂא הָאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק. רוּעָה קָרְאוּ הַכְּתוּב. לְרַעוֹת בְּיַעֲקֹב עַמּוֹ. וְדַרְכּוֹ שֶׁל רוּעָה מִפְרֵשׁ בְּקַבְלָה כְּרַעָה עֲדָרוֹ רַעָה בְּזָרְעוֹ יִקְבֹּץ טְלָאִים וּבְחִיקוֹ יֵשׂא וְגו'.